

[Nørgaard.]

betydelig Grad. Man har derimod lovgivet paa helt andre Omraader, bl. a. har man gennemført Understøttelses- og Skatte-love, og ikke mindst vil jeg i denne Forbindelse nævne, at man har gennemført Akkord- og Moratorielove.

Det er Love, som man kan sige har været nødvendige, men hvorfor er de blevet nødvendige? Fordi man har forsømt at føre en saadan Politik over for et Erhverv, der var kommet i Krise, at den kunde undvære disse Love. Og det er Love, der er med til at ødelægge et Samfund, idet de strider mod Livs- og Morallove, som nu engang er en Betingelse for, at der kan leve et lykkeligt Samfund. Man har ved disse Akkord- og Moratorielove gjort det lovligt, at en Mand, som med sit Navn har lovet at ville overholde de Forpligtelser, han er gaaet ind paa, fritages for dem. Naar Lovgivningsmagten giver saadanne Love, kan man være sikker paa, at der ingen betrygget Fremtid er at vente, for det er jo Love, der strider mod de Love, der bærer et Samfund. Der maa i et Samfund være et vist Tillidsforhold og en vis Ansvarsfølelse mellem de enkelte Samfundsborgere, og dersom man nedbryder denne Tillid og denne Ansvarsfølelse, ødelægger man noget af det bedste i et Samfund, og maaske kan det da slet ikke oprettes ved økonomiske Foranstaltninger.

Jeg vil gerne ogsaa i denne Forbindelse nævne — og det er Tegn paa, hvor hurtigt Landbrugerne og navnlig Landbrugets unge Mænd kan skifte Erhvervsyn og Erhvervs-muligheder —, at der i de senere Aar med forbavsende Hurtighed er opvokset en ret stor og veludviklet Frugtavl her i Landet. Der er ingen Tvivl om, at vi i Aar har haft den største, maaske ogsaa den bedste Frugtavl, vi nogen Sinde har haft i Danmark. Der ligger her en stor Eksportmulighed for Fremtiden; at der allerede er det i indværende Aar, er sikkert. Jeg ved godt, at en saadan Eksport fra mange Sider møder Modstand, idet man hævder, at saa vil vi senere paa Aaret komme til at mangle Frugt. Men naar man kender lidt til den Frugt, der avles i Danmark, ved man, at en stor Del af den ikke kan taale at opbevares til de senere Maaneder af Aaret, men maa nødvendigvis forbruges herhjemme eller eksporteres inden for et kortere Tidsrum.

Derfor vil jeg ogsaa henstille til den højtærede Udenrigsminister, at han ved kommende Forhandlinger søger at finde

Muligheder for en naturlig Eksport af den Mængde Frugt, som vi ikke selv kan forbruge i det Tidsrum, hvor den er frisk. Der er Muligheder paa dette Omraade for de unge Landbrugere, og jeg er sikker paa, at den danske Frugtavl har Betingelser, baade hvad Kvantitet og Kvalitet angaar, for at finde et Marked uden for vort eget Lands Grænser. Det vilde være af stor Betydning ikke alene for de unge Landmænd, men ogsaa for de unge Konsulents Virksomhed og i det hele taget for de Kræfter, der er sat ind paa at faa en ensartet og forbedret Frugt frem til Eksport.

I Fjor ved denne Tid var der et Udtryk, man mødte Gang paa Gang, jeg tror ikke, man har mødt det saa meget i den senere Tid, men dengang mødte man navnlig paa Tryk, men ogsaa i Taler denne Udtalelse: Stauning eller Kaos. Dersom man overhovedet vil sætte „Kaos“ i Forbindelse med et Menneskes Navn, i dette Tilfælde med den højtærede Statsministers, tror jeg, det aldrig vil blive: Stauning, eller hvilket som helst andet Menneskes Navn, eller Kaos, det vil altid blive: og Kaos. Man kan ikke sætte „Kaos“ i Forbindelse med noget Menneskes Navn ved Ordet *eller*. Der er kun eet Navn, man kan sætte i Forbindelse med „Kaos“ paa den Maade, og det er Kristus: Kristus eller Kaos. Det Navn er den eneste Vej, der i vor Tid findes til at undgaa Kaos.

Vi vil sikkert inden længe her paa Rigsdagen blive præsenteret for et Forslag, som netop griber ind i nogle af de aller-vigtigste Befolkningslove. Vi har alle sammen fulgt med i det Spørgsmaal, som en Kommission har afgivet Betænkning om, og har læst derom i de førende Dagblade, og efter hvad der sidst er fremkommet i Pressen, vil den højtærede Socialminister fremkomme med et Forslag, der vil gribe ind paa dette Omraade, hvor der ikke tidligere har været lovgivet i den Udstrækning. Jeg tror, at man med Hensyn til dette Forhold skal være meget forsigtig, for der gælder nu engang Livslove her i denne Verden, som intet Menneske ustraffet tør bryde, det kan man være sikker paa. Og dersom Mennesker griber ind — det gælder med Hensyn til de moralske, og det gælder med Hensyn til de livsskabende Love, der er sat ind i Verden —, da vil det vise sig, at det er en Kamp imod Virkningerne af, men det er saa vist ikke en Kamp imod Aarsagerne til denne Misere. Derfor vil det være en haabløs Kamp, og denne Kamp vil kun kunne føre til det, der betegnes ved Ordet: Kaos. Jeg tror, det er meget